మాస్టర్ పార్వతీకుమార్

మాస్టర్ సి.వి.వి. మహామంత్రములు

(మిస్టిక్ మంత్రములకు వివరణము)

మాస్టర్ సి.వి.వి. మహామంత్రములు

(మిస్టిక్ మంత్రములకు వివరణము)

మాస్టర్ పార్వతీకుమార్

ధనిష్ఠ

మాస్టర్ సి.వి.వి. మహా మంత్రములు

ప్రథమ ముద్రణ : 7-11-2022 ప్రతులు : 1,000
(మాస్టర్ పార్వతీకుమార్ గారి
78వ జన్మదినోత్సవము)

వెల : **రూ. 40-00**

© ధనిష్ఠ ఫౌండేషన్, విశాఖపట్నం, ఆంధ్రప్రదేశ్, ఇండియా.

ప్రతులకు :
ధనిష్ఠ ఫౌండేషన్,
15-7-1, ఏంజిల్స్ ఎన్‌క్లేవ్,
కృష్ణనగర్, విశాఖపట్నం - 530 002
ఫోన్ : 0891-2701531, 2509154,
website : www.dhanistha.org.
info@dhanistha.org
ISBN : 978-81-957285-6-5

ముద్రణ :
ఓం నమశ్శివాయ జెరాక్స్
మహారాణిపేట, విశాఖపట్నం.

ధనిష్ఠ

స్వచ్ఛంద సేవా సంస్థ

"**ధనిష్ఠ**" అనగా ధనపూరిత దివ్యవాయువు. ధనమనగ దివ్య సంపద. అది కేవలము డబ్బుకాదు. డబ్బుతో సంపదను కొలువలేము, కొనలేము. సంపద జీవన వైభవమునకు సంబంధించినది. మన శ్రుతులలో అగ్ని, వాయువు, ఇంద్రుడు, బృహస్పతి యిత్యాది దివ్య ప్రజ్ఞలను ధనమనిరి. ఆర్ష విజ్ఞానమే నిజమైన ధనము. అట్టి ధనమును కూర్పుచేసి వ్యాప్తి చేయుటకు "ధనిష్ఠ'' 1992లో జన్మించినది.

"**ధనిష్ఠ**" మాస్టర్ పార్వతీకుమార్ గారి వాక్కును సి.డి., ఆడియో, వీడియో క్యాసెట్ల రూపములోను, పుస్తకముల రూపము లోను భద్రపరచి సత్సాధకుల కందించునట్టి యజ్ఞార్థకర్మను చేపట్టినది.

"**ధనిష్ఠ**" ఒక చక్కని గ్రంథాలయమును, ధ్యాన మందిరమును, సద్గోష్ఠికై వలసిన వాతావరణమును – "జగద్గురు మందిరము''గ ఏర్పరచి, ఆసక్తి కలవారికి ధ్యానము, స్వాధ్యాయము నేర్పుచున్నది.

సంకలనకర్త : **మాస్టర్ పార్వతీకుమార్**

మాతృదేశము మొదలుగా ఉత్తర అమెరికా, లాటిన్ అమెరికా మరియు ఐరోపా ఖండములలోగల ఆధ్యాత్మిక జిజ్ఞాసువులకు ప్రచోదనము కలిగించుచూ, భక్తి, జ్ఞానము, వైరాగ్యము, యోగాభ్యాసము యిత్యాది విషయములలో బోధనలు గావించుచూ, పరమగురువుల మార్గానుయాయులకు వెలుగుదారి చూపించుచున్న సత్సాధనా సంపత్తిగల నవయుగ యోగ మార్గదర్శి **మాస్టర్ పార్వతీకుమార్** గారు. వారి బోధనలు లెక్కకుమించి యున్ననూ, పలురకములైన విషయ, విజ్ఞాన బోధనలుగా తెలియవచ్చును. అవి బోధనలుగానే కాకుండా నిత్యజీవితమున అనుసరణీయమై, ఆచరణ యోగ్యమై, ఆచరించువారికి సత్యదర్శనమున సత్వర ఫలితముల నందించు చున్నవని తెలుపుట అతిశయోక్తి కానేరదు.

సాంఘిక, ఆర్థిక, ఆధ్యాత్మిక, సాంస్కృతిక, కళారంగములలో వారి నిరంతర సేవలను గుర్తించి, గౌరవించి, ఆంధ్ర విశ్వకళా పరిషత్ 1997వ సంవత్సరములో "**డాక్టర్ ఆఫ్ లెటర్స్**" పట్టా నందించినది. 2013వ సంవత్సరములో గౌరవ ఆచార్యులుగా నియమింపబడిరి.

ఆర్థిక, సాంఘిక, సేవారంగములలో – మానవాళి మనుగడలో సుఖము, శాంతి పరిమళింపజేయు సూత్రముగా ఆధ్యాత్మికత

అలరారినప్పుడే దానికి సాఫల్యత, సార్థకత ఉండునని, "మానవ సేవయే మాధవసేవ" అను మాటకు సరియైన అర్థము యిదేనని మాస్టరుగారు తమ ప్రవర్తన ద్వారా తెలియపరచు చున్నారు. మాస్టర్ పార్వతీకుమార్ గారు బాధ్యతగల గృహస్థులు, పేరున్న ఆర్థిక సలహాదారు, విజ్ఞానమును వికసింపజేయు గురువు, శారీరక – మానసిక రుగ్మతలను తొలగింపజేయు వైద్యులు, అష్టాంగ యోగము ననుష్ఠానము చేయుచు, వేలాదిమందితో అనుష్ఠింప చేయుచున్న యోగి. శతాధిక గ్రంథముల సంకలన కర్త, నిగర్వి, నిర్మల హృదయులు.

జ్ఞానము ఏ ఒక్కరికి చెందినది కాదనియు, జ్ఞానులు సైతము అందరునూ జ్ఞానమునకే చెందిన వారనియూ, జ్ఞానమే సరియగు వాహికల నెన్నుకొని తననుతాను ప్రకటించుకొనుచుండు ననియూ, అందుచే నిజముగా ఎవ్వరూ గ్రంథకర్తలు కాజాలరనియూ, సంకలన కర్తలే ననియు మాస్టరుగారి దృఢ విశ్వాసము. విశేష పరిజ్ఞానముగల ప్రతిభావంతు లైనప్పటికి సౌశీల్యముతో సామాన్యుల మిత్రత్వము నభిలషించు సమవర్తి.

మాస్టర్ పార్వతీకుమార్ గారి ఆధ్వర్యమున ఎన్నియో ధార్మిక సంస్థలు దేశవిదేశములలో పరహితసేవ గావించుచున్నవి. "పరహితము పరమధర్మ" మను ఆర్యోక్తి వారి జీవితమును నడిపించు చున్నది. భగవద్ధ్యానము, స్వాధ్యాయము, పరహితములకు త్రిధాబద్ధులుగా ఎందరో ఆస్తికులకు వారు ప్రపంచమున ప్రచోదనము గావించుచున్నారు. పరమగురు పరంపర వారి కాదర్శము.

- ధనిష్ఠ

మాస్టర్ సి.వి.వి. మహామంత్రములు

(మిస్టిక్ మంత్రములకు వివరణము)

Mystic Mantrams of Master C.V.V.	మాస్టర్ సి.వి.వి. మహామంత్రములు
Namaskarams Master....	***నమస్కారమ్స్ మాస్టర్.....***
Dip Deep	డిప్ డీప్
Axis Arranged Hours	యాక్సిస్ ఎరేంజ్డ్ అవర్స్
Higher Bridge Beginning	హయ్యర్ బ్రిడ్జ్ బిగినింగ్
Truth Levels	ట్రూత్ లెవెల్స్
Nil None Naught Levels	నిల్ నన్ నాట్ లెవెల్స్
Normal Temperament	నార్మల్ టెంపరమెంట్
Time Expand	టైమ్ ఎక్స్‌పేండ్
Electric Hint	ఎలక్ట్రిక్ హింట్
Ether Work Out	ఈథర్ వర్కౌట్
Equator Equal	ఈక్వేటర్ ఈక్వల్
Pituitary Hint	పిట్యూటరీ హింట్
Hidden Circumference	హిడెన్ సర్కంఫరెన్స్
Side Ways	సైడ్ వేస్
Miller Form Centre	మిల్లర్ ఫార్మ్ సెంటర్
Vertical Levels	వెర్టికల్ లెవెల్స్
Meet Centres	మీట్ సెంటర్స్ .....
...Namaskarams Master	***...నమస్కారమ్స్ మాస్టర్***

ఉపోద్ఘాతము

మంత్రము లనగా శక్తివంతమైన శబ్దముల కూర్పు. మంత్రమున అర్థముకన్న శబ్దమునకే ప్రాధాన్యము మెందు. శబ్దమును నియమము ప్రకారము ఉచ్చరించినచో, అందలి శక్తి ఆవిర్భవించి, ఉచ్చరించు వానిని రక్షించుట, దారి చూపుట మరియు మనో వికాసము కలిగించుట జరుగును. అనాదిగా భారతీయ సంస్కృతి యందు మంత్రముల కత్యంత ప్రాధాన్యము కలదు. సృష్టి విధానమును పరిశోధించి, శబ్ద తరంగముల ప్రభావము నెఱింగి వానిని కూర్పు చేసి ప్రాచీన ఋషులు మంత్రములుగ నొసంగినారు.

అత్యంత శక్తివంతములైన మంత్రములు బీజాక్షరములు. వానితో ప్రధానముగా ముప్పది ఐదు శక్తివంతములైన మంత్రములను అందించినారు. తరువాత శ్రేణిలో శబ్దముల కూర్పులో బీజాక్షరముల నమర్చి మంత్రముల నమర్చినారు. ఆ తరువాత శ్రేణిలో భగవంతుని నామము రూపమున మంత్రముల నందించినారు. సాధకుని స్థితిని బట్టి మంత్రము నెరిగిన గురువు సాధకునకు ఒక మంత్రము నుపదేశించుట పరిపాటి. మాస్టర్ C.V.V. నవీన యుగమున అట్టి మంత్రములను మరల యిచ్చినారు. మంత్రములు శబ్ద తరంగముల కూర్పులే గనుక

వానికి భాషా పరిమితత్త్వము లేదు. మంత్రములు సంస్కృత భాషకే పరిమిత మని కొందరి యభిప్రాయము. దానికి కారణము సంస్కృత భాషయందు ఏర్పడిన మంత్రములు ప్రసిద్ధ మగుటయే. ప్రాచీన కాలమున యిట్టి మంత్రములు హీబ్రూ, చీనీ, గ్రీకు, అరబ్బీ భాషలయందు గూడ యుండెడివి. అవి క్రమశః మరుగుపడినవి. భాష శబ్దము నుండి ఏర్పడినది గాని, భాషనుండి శబ్దము యేర్పడలేదు. శబ్దప్రాధాన్యము గల మంత్రములు ఏ భాషకు చెందినవి? యని పరిశీలించుట బుద్ధిమంతుల లక్షణము గాదు. సంప్రదాయమున సత్యము ఉండవచ్చు గాని, సంప్రదాయముచే సత్యము బంధింపబడదు. సత్యము సంప్రదాయము నతిక్రమించి యుండును. ఇట్టి సంప్రదాయము వలన కలిగెడి పరిమితత్త్వము నుండి సాధకుని మేల్కొలుపుటకు మహాత్ములు కొన్ని చమత్కారములు చూపుదురు.

మాస్టర్ C.V.V. గారు ఈ సూత్రము నాధారముగా తనదైన శైలిలో, సాధకుల నుద్దేశించి కొన్ని మంత్రముల నొసంగినారు. అందు యిటుపై వివరింపబడు 16 మంత్రములు దివ్యశరీర నిర్మాణమునకు ఉపయోగ పడునని, పిట్యూటరీ గ్రంథిని ప్రచోదనము చేయునని తెలిపి వానిని యుచ్చరించు విధానమును గూడ తెలిపినారు.

ఈ మంత్రములను ప్రతి రాత్రి నిద్రపోవు సమయమున పఠించి 15 నిముషములు మౌనము పాటించుట ఒక నియమము. ధనిష్ఠ నక్షత్రమున చంద్రుడు సంచరించుచుండగ ప్రత్యేకశ్రద్ధ

వహించి ధ్యానించుట రెండవ నియమము. మాస సంక్రమణము నందు స్మరించుట మూడవ నియమము. ఉత్తరాయణము, దక్షిణాయనము, విషువత్ పుణ్యదినముల యందు వీటిని స్మరించుట నాలుగవ నియమము.

మంత్రమునకు అర్థము ప్రధానము కానప్పటికి మనస్సు కొంత అవగాహనను కోరును. అందువలన పాశ్చాత్య సాధకుల కోరికపై మాస్టర్ E.K. గారు ఈ పదహారు మంత్రములకు వివరణమును ఆంగ్లమున నొసగినారు. ప్రస్తుతము భారతీయ సోదరులు వీటిని తెనుగున అర్థించుటవలన స్వేచ్ఛానువాదముగా ఈ షోడశ మంత్రములకు వివరణము "నావాణి" మాసపత్రికలో అందించుట జరిగినది. ఇచ్చిన మంత్రములను యిచ్చినట్లే పఠించుట నియమము. కావున, మంత్రమునకు తెలుగు అనువాదము లేదు. మరియు అనువదించుటకు మంత్రమున భాషకు ప్రాధాన్యము లేదు గదా! కావున వివరణము మాత్రమే అందింపబడు చున్నది.

మాస్టరు C.V.V. గారొసంగిన మంత్రములు స్పష్టా స్పష్టములు. అందువలన వీటిని *"మిస్టిక్ మంత్రమ్స్"* అనిరి. అనగా గూఢమైన మహామంత్రములు.

శ్రీ యమ్. నరసింహప్పగారు దీని ముద్రణమును ప్రత్యేకముగా కోరి సమర్పించిరి.

- కంభంపాటి పార్వతీకుమార్

"DIP DEEP"

డిప్ - డీప్

ఈ మంత్రము లోలోతులకు మునుగుమని మనసునకు సూచించును. బహిర్గతమైన మనస్సు ఇంద్రియముల ద్వారా ఇంద్రియార్థములందు పరువెత్తు చుండును. దానిని అంతర్ముఖము చేసినచో భావమయ మగును. భావమునకు పుట్టుక స్థానము– తెలివి. అనగా చైతన్యము. భావము చైతన్యము నందు మునిగినచో తాను చైతన్య మని తెలియును. ఈ తెలియుట కూడ తెలియువాని ఆధారముగ చేసుకొని వెలుగుచున్నది. అందులోనికి ప్రవేశించినచో తెలివి, తెలియుట, తెలుసు కొను వానియందు లయ మగును. అచట తా నుండుట తప్ప తా నున్నానను తెలివి కూడ నుండదు. ఇది ప్రతి జీవియొక్క నిజస్థితి.

ఈ స్థితి నుండి తాను తెలివిగను, ఆలోచనలుగను, కోరికలుగను వ్యక్తమగుచున్నాడు. ఈ స్థితిని జీవి

నిదురయందు అనుభవించుచునే యున్నాడు. కాని అనుభవించు చున్నట్లు తెలియుట యుండదు. తన మనస్సు భావములు లేక తా నుండుట తురీయ స్థితిగ, యోగస్థితిగ పెద్దలు చెప్పుదురు. ఇది తనలోనికి తాను చొచ్చుకొనిపోవు అభ్యాసమున మాత్రమే తెలియును. తురీయ స్థితి పూర్ణ చైతన్య స్థితిగ, తాను పూర్ణ చైతన్య వంతుడుగ తెలియుట ఈ మంత్రము యొక్క నిర్దేశము.

"*మునుగుము – లోతుగ మునుగుము*" అని చెప్పుటలో బాహ్య ఆవరణల యందు వున్న ప్రజ్ఞను కేంద్రమునకు కొనిరమ్మనినట్లుగ ఈ మంత్రము సూచించు చున్నది. ఈ సూచన ప్రకారము అభ్యాసము కొనసాగించినచో ప్రతి వ్యక్తికిని తన భావమయ ప్రళయ మేర్పడును. అనగా తన భావమయ సృష్టి తనలోనికి లయమగును. తన సృష్టికర్తకు తానే మూలమని తెలియగలదు. ఈ విధమైన తిరోధానము అభ్యసించుట వలన తన సృష్టికి, తన తెలివియే సృష్టికర్తయని, తన సృష్టి నుండి తాను ముక్తు డగుటకు వలసిన ముక్తి లభించును. ముముక్షుత్వమునకు అంతర్ముఖమగు ద్వారములను తెరచుటయే ఈ మంత్రము యొక్క పరమావధి.

"AXIS ARRANGED HOURS"

యాక్సిస్ ఎరేంజ్డ్ అవర్స్

మానవ చైతన్యము ఒక వెలుగు రవ్వవలె బిందు రూపముగ వెలుగుతో నిండియున్నది. ఈ వెలుగు బిందువు ఆకసమున గాక మనసున నుండునది. మనసుకు ఆధారముగ నున్న ఈ చైతన్య బిందువే మానవుడు. మనసు లేనపుడు కూడ ఈ బిందు వుండును. అనగా నిద్రయందు, మరణానంతరము కూడ వుండును. సామాన్యులకు ఇది మనసుగా పనిచేయు చుండును. దేహమున మన మే భాగమును ప్రత్యేకముగ గుర్తింతుమో, ఈ బిందువా భాగమున అపుడు అచ్చట నుండును. మనిషి సర్వ సామాన్యముగ మనసు యందుండుటచే ఈ బిందువు మనసుననే ఎక్కువ స్థితి చెంది యుండును. ఏదో ఒక ప్రాంతమున ఇట్లు నిలబడియున్న ఈ బిందువును గురువు యందుంచినచో అనగా స్మరణ మాత్రమున

మనసును గురువునకు సమర్పించినచో ప్రాంతీయ స్థితుల యందుండక ఈ బిందువు స్వస్థానము చేరును. ఈ చైతన్య బిందువునకు హృదయమే స్వస్థానము (హృత్ + అయం = హృదయమనగా నేనిక్కడ వున్నానని అర్థము). నేనను దైవ ప్రజ్ఞ, నేనను మానవ ప్రజ్ఞ ఏకీభవించు స్థానము హృదయము.

ధ్యానమున ఈ స్వస్థానమున చైతన్య బిందువు ఎక్కువగ నుండుట జరుగును. మనసు నుండి ఈవలకు వచ్చిన ఈ బిందువును మరల మరల హృదయమున గ్రహించుట వలన ఈ బిందువు ఒక నిలువైన సరళరేఖగ ఏర్పడును. ఈ సరళరేఖ తేజోవంతమైన వెలుగు రేఖగ, సాధకుని ధ్యానమును బట్టి ఏర్పడు చుండును. ధ్యానము నందలి శ్రద్ధాభక్తులు, నిరంతర అభ్యాసము తోడ్పడినచో ఈ వెలుగు రేఖ ప్రస్ఫుటముగ గోచరించును. రేఖ ప్రకాశవంత మగుచున్నకొలది బాహ్య ప్రపంచము అందు లోనికి అదృశ్య మగుచుండును. అనగా బహిర్ముఖమైన మనస్సు అంతర్ముఖ మగుచున్నదని అర్థము. బాహ్య ప్రజ్ఞ అంతర్ ప్రజ్ఞతో ఈ విధముగ యోగము చెందును. ఈ నిలువైన సరళరేఖనే 'ధృవము' అందురు.

ఈ ధృవము ఏర్పడినప్పుడు బాహ్యప్రపంచము లేదు. దాని భ్రమణమును లేదు. నిజమునకు ఈ ధృవము ఆధారముగనే బాహ్య ప్రపంచమొక గోళముగ ఏర్పడుచున్నది. ఇపుడు చైతన్యము ధృవ రూపమున నుండుటచే బాహ్యము లేదు, దాని వర్తనము లేదు. కావున కాలము కూడ లేదు. భ్రమణ మున్నప్పుడే కాలముండును. భ్రమణము బాహ్య ప్రపంచ లక్షణము. మానవ చైతన్య బిందువు అంతరమై ధృవమగుట వలన కాలము, ప్రపంచము యొక్క ప్రభావము తనపై తగ్గును. ఈ స్థితినే ధృవ మేర్పడిన శుభ సమయమని తెలుపుటకు మాస్టరుగారు *"యాక్సిస్ ఎరేంజ్డ్ అవర్స్"* అనిరి.

“HIGHER BRIDGE BEGINNING”

హయ్యర్ బ్రిడ్జ్ బిగినింగ్

మానవ శరీరమునకు సూక్ష్మము నుండి స్థూలము వరకు పొరలు గలవు. ఇందు సూక్ష్మమున అంతర్హితుడుగను, స్థూలమున బహిర్ముఖుడుగను మానవుడు జీవించు చుండెను. ఇందొక్కొక్క పొర ప్రత్యేక మైన పదార్థముతో నిర్మాణము చేయబడి యున్నది. పొర యొక్క సూక్ష్మతను బట్టి మానవ చైతన్యము ప్రకాశించు చుండును. ఈ ఏడు పొరలయందు ఏడు స్థితులలో మానవుడే జీవించు చుండును. ఇవి స్థూలముగ అన్నమయము, ప్రాణమయము, మనోమయము, విజ్ఞానమయము, ఆనందమయము, ఆత్మమయము, పరమాత్మ మయముగ నిర్వచింపబడినవి.

ఇవి మానవుని యందెట్లున్నవో సృష్టియందు కూడ అట్లే కలవు. నిజమునకు సృష్టియందున్న ఏడులోకములే

మానవునియందు కూడ కలవు. ఈ విధముగ సృష్టికిని, మానవునకును అనుబంధ మున్నది. ఈ ఏడు లోకములు ఒకదానితో ఒకటి కలియు స్థానమున కొన్ని కేంద్రము లున్నవి. ఈ కేంద్రములు స్థూల లోకములు సూక్ష్మము లగుటకు, సూక్ష్మ లోకములు స్థూలము లగుటకు రసాయనిక కేంద్రములుగ సృష్టియందును, మానవుని యందును కూడ లోకములు ఏర్పడుటకు, ఆరు కేంద్రము లేర్పడును. ఇవియే మానవుని యందలి షట్చక్రములు. ఇవి వరుసగా ఆజ్ఞ, విశుద్ధి, అనాహతము, మణిపూరకము, స్వాధిష్ఠానము, మూలాధారము అను కేంద్రములు లేక స్థితిభేదము కలిగించు చక్రములు.

ఇందు పై మూడు చక్రముల యందును సూక్ష్మత్వ ముండును. ఇవి వరుసగా వాయువు, ఆకాశము, ఆకాశమునకు మూలము అయిన తత్త్వము వుండును. క్రింది మూడు చక్రముల యందు నీరు, అగ్ని, పదార్థము తయారగు చుండును. సృష్టి సూక్ష్మము నుండి స్థూలము నకు దిగివచ్చినదే కావున, సూక్ష్మము నుండి స్థూలము వరకు సూక్ష్మత్వము వ్యాపించియే యుండును. సూక్ష్మము నుండి స్థూలమునకు భావములు, కామములు వ్యక్తమై

సూక్ష్మ చైతన్య స్థితు లాధారముగ స్థూల శరీరము కదిలింపబడు చుండును. ఈ మొత్తము లోకములను కదిలించునది అంతర్ముఖముగ నున్న చైతన్యమే. అది మానవుని యందు మానవ చైతన్యముగ నిర్వచింపబడు చున్నది.

ముందు వివరింపబడిన ఏ చైతన్యమైతే ఏడు లోకములను నిర్వర్తించు చున్నదో అదే మానవునియందు ఎక్కువగ బుద్ధిలోకము నుండి మనోలోకమును నిర్వర్తించు చుండును. మనోలోకమున నుండు ఆజ్ఞ లాధారముగ ప్రాణమయ, అన్నమయ లోకములు నిర్వర్తింపబడు చున్నవి. అనగా బుద్ధి ఆధారముగ మనస్సు నుండి మానవుడు కార్యములను నిర్వర్తించు చుండును. కాని సామాన్య మానవునకు బుద్ధి కన్న మనస్సే సమస్తము నిర్వర్తించుట వలన సూక్ష్మలోకములతో అనగా వెలుగు లోకములతో సంబంధ ముండదు. (ఇట్లు సంబంధము తెగుటవలన అంతర్లోకములకు, బహిర్లోకములకు మధ్యన వుండు బుద్ధి అను వంతెన అదృశ్య మగును).

ఈ స్థితిలో మానవుడు యోగభ్రష్టత్వము చెందును. యోగస్థితి మానవుని సహజస్థితి. బుద్ధిని కోల్పోవుటవలన

పైలోకములతో బంధము తెగి యోగము నశించును. అపుడు మానవుని అజ్ఞాన మావరించును. కేవలము బహిర్ముఖుడై జీవించును. అది కారణముగ పదార్థముచే బంధింపబడును.

పదార్థముచే బంధింపబడిన మనస్సు సమన్వయ మును కోల్పోయి, ద్వంద్వమున పడి ఇష్టాయిష్టములను, రాగద్వేషములను, కామక్రోధములను, లోభమోహాము లను, మదమాత్సర్యములను, ఈర్ష్యాసూయలను పొందు చుండును. వీని సంబంధిత భావములు, సంఘటనలే మనస్సున నిండి జ్ఞాపకముల నేర్పరచు చుండును. అందు భయము, భీతి, ఆత్రుత, ఆవేశము, ఆందోళన అను విష బీజములు పుట్టి మానవుని పశువుగ మార్చును. ఈ విధముగ యోగమునుండి నష్టము చెందిన మానవుడు క్రమశః మానవత్వమును కూడ కోల్పోవును.

మరల యోగస్థితి నొందుటకు మానవుడు బుద్ధి యను వంతెనను నిర్మాణము చేసుకొనవలెను. నియమిత కార్యముల నొనరించుచు జీవించుట దీనికి మొదటి మెట్టు. పవిత్ర గ్రంథ పఠనము రెండవ మెట్టు. మహాపురుష సాంగత్యము మూడవ మెట్టు. నిరంతర

దైవప్రార్థన నాలుగవ మెట్టు. ఈ నాలుగు విధములైన కార్యక్రమములను క్రమశిక్షణతో పొందినవానికి మరల బుద్ధి వికాసము కలుగును.

వికాసము వలన సత్కార్యముల నాచరించు బుద్ధి కలుగును. అనగా మరల బుద్ధిలోకములనుండి మనస్సు ఆజ్ఞలను స్వీకరించు చుండును. ఇది కారణముగ బుద్ధికిని, మనస్సునకు మరల సంధాన మేర్పడును. ఈ సంధానము క్రమశః ఒక పటిష్ఠమైన వంతెనగ ఏర్పడును. అపుడు మానవుని యందు పై లోకములకు క్రింది లోకములకు వంతెన నిర్మాణ మగును. ఈ వంతెన భ్రూమధ్యమున నున్న గ్రంథి నుండి పిట్యుటరీ గ్రంథి వరకు ఏర్పడును. మనస్సు బుద్ధియందు ఇముడుచున్న కొద్దీ వంతెన పటిష్ఠ మగుచుండును. ఈ వంతెన నిర్మాణమునకు స్రవించు ద్రవము కాంతివంతముగ నుండును.

కామవాంఛ కలిగినపుడు వీర్యము ఏవిధముగ స్రవించునో దైవమును (అనగా వెలుగును) వాంఛించినపుడు పై చెప్పబడిన ద్రవము స్రవించును. విశ్వాత్మ చైతన్యమును, తాను నమ్మిన గురు స్మరణచే ఆహ్వానించుట వలన ఈ ప్రక్రియ ఆరంభమగును.

మనసున సిద్ధుడగు సద్గురువు రూపమును స్మరణ చేయుటవలన, ఆత దందించిన ఉపదేశమును పఠించుట వలన ఈ ప్రక్రియకు సంబంధించిన పని ప్రారంభమగును. గురువు ఆశీర్వచనముగ శిష్యుని మనస్సునందు ఈ ప్రక్రియ మొదలగును.

మాస్టరుగారు అందించిన మార్గమున మనస్సు మాస్టరుగారి యందుగాని, మంత్రము నందుగాని లగ్నము చేయుట పనికిరాదు. మాస్టరుగారి రూపము, నామము, మంత్రము ప్రక్రియ నారంభించుటకు వలసిన స్విచ్‌గా భావన చేయవలెను. పై మూడింటిని మనస్ఫూర్తిగా స్మరణ చేసిన తరువాత సాధకునకు అంతర్ముఖముగ జరుగుచున్న కదలికలను గమనించుటయే కర్తవ్యము. ఒకటికి పదిసార్లు మంత్రమును చేయుట, రూపమును గుర్తునకు తెచ్చుకొనుట మనోయత్నముగాన మనస్సు బుద్ధినందు కరుగక తానుగ, పటిష్ఠ మగుచుండును. అందువలన మనో ప్రయత్నమునకు విశ్రాంతి నిచ్చినచో చైతన్య బిందువు మనస్సు యను కక్ష్య నుండి బుద్ధిలోనికి మరలుటకు అవకాశ మున్నది. మనస్సు పుట్టు చోటును లేక భావములు పుట్టు చోటును గమనించుటయే ఉపాయము.

అభ్యాసవశమున మనస్సు బహిర్ముఖముగ పరువెత్తుచున్నను గమనించుట అను క్రొత్త అభ్యాసము వలన భావ పరంపరలను గమనించు చైతన్యముగ సాధకుడు ఏర్పడగలడు. అతడు గమనించు వానిగ నున్నప్పుడు భావములుగ మారును. భావములు క్రమముగ అరికట్టబడును. తాను భావములను అరికట్టుటగా కాక, తాను గమనించు వానిగ ఒక నూతన స్థితి యందున్నప్పుడు భావములు అరికట్టబడుట జరుగును. ఇది జరుగు ప్రయత్నమున సిద్ధుడగు సద్గురువు యొక్క సాన్నిధ్యము తోడగుట వలన ప్రయత్నము త్వరితగతిని సిద్ధించును. అందువలననే ఆరంభమున సద్గురువునకు మనసు అర్పణము చేయుట సూచింపబడినది.

ఇట్లు పై చెప్పబడిన అభ్యాసము వలన మానవ చైతన్య బిందువు క్రమశః బుద్ధియందు స్థిరపడుటయు, బుద్ధి నుండి ఆజ్ఞలను మనస్సునకు నిర్దేశించుటయుగా పరిణామము చెందును. ఊర్ధ్వలోకములకు, అధోలోకము లకు వంతెన నిర్మాణము జరుగవలెను. దీనినే మాస్టర్ సి.వి.వి.గారు *"హయ్యర్ బ్రిడ్జ్ బిగినింగ్"* అనిరి.

"TRUTH LEVELS"

ట్రూత్ లెవెల్స్

ప్రపంచము ఒకటియే అయినను అందరి కొకటిగ గోచరించదు. సంస్కారమును బట్టి వివిధములుగ గోచరించును. ఉదాహరణకు శ్రీరాముడు, శ్రీకృష్ణుడు కొందరికి దైవముగ గోచరించును. కొందరికి మిత్రునిగ గోచరించును. కొందరికి శత్రువుగ గోచరించును. కొందరికి సర్వ సమర్థులుగ గోచరించును. కొందరికి చేతకాని వారిగ గోచరించును. ఇట్లు చూచువాని స్థితిని బట్టి గోచరించుట యుండునుగాని, ఎల్లవేళలను నిజమున కున్నది సత్య మొక్కటియే. భౌతికమున జీవించు మానవునకు సృష్టి అంతయు కేవలము భౌతికమే. కామమున జీవించువానికి ప్రపంచము కామపూరితముగ గోచరించును. మరికొందరికి ప్రపంచము మంచి చెడు అను అభిప్రాయములుగ వర్గీకరింపబడి గోచరించును.

ఇంకొందరికి విజ్ఞానమయముగ గోచరించును. కొద్దిమందికి మాత్రము ఆనందమయముగను, ప్రేమ మయముగను గోచరించును. ఏ ఒకరికో సమస్తము వెలుగుగను, వెలుగుయొక్క వివిధ స్థితులుగను గోచరించును. ఇట్లు సత్య మొక్కటియే అయినను, సంస్కారమును బట్టి వివిధములుగ గోచరించుట యుండును. బుద్ధియందు స్థిరపడిన చైతన్యము వీనిని గుర్తించుటచే మంచి, చెడుల వాగ్యుద్ధమున తగులుకొనక అన్ని దృక్పథములను సత్యము యొక్క స్థితులుగ సమన్వ యించుకొన గలదు. ఏ స్థితినీ నిర్లక్ష్యము, నిరాదరణము, నిరాకరణము చేయక, అన్ని స్థితులను గ్రహించి తగు రీతిని ప్రతిస్పందించుట యుండును. అట్టివాడే సత్యమును, సత్య స్థితులను ఎరిగినవాడు. 'ట్రూత్ లెవెల్స్' అని చెప్పుటలో మాస్టరుగారు పై విషయములను వివరించుచున్నారు.

"NIL NONE NAUGHT LEVELS"

నిల్ నన్ నాట్ లెవెల్స్

Nil అనగా శూన్యము. అనగా సంకల్ప ముద్భవించని స్థితి. None అనగా ఏ ఒకటి వ్యక్తమవని స్థితి. Naught అనగా No thought అని. అనగా అభావస్థితి. శూన్యము, అవ్యక్తము, అభావము అను స్థితిని ఈ మంత్రము ద్వారా మాస్టరుగారు సూచించుచున్నారు.

మనస్సు నేను అను ప్రజ్ఞయందు లయమైన సందర్భమున ఈ స్థితిని మానవుడు అనుభూతి చెందును. మానవునికి బుద్ధి లోకమున రెండు స్థితు లుండును. ఒకటి ఊర్ధ్వ భాగము, రెండవది అధోభాగము. బుద్ధియొక్క అధోభాగము నుండి మనస్సు వ్యక్త మగుచుండును. అనగా భావ పరంపర లేర్పడుచుండును. బుద్ధి యొక్క ఊర్ధ్వ భాగము నిశ్చలము, తేజోవంతమునైన ఆకాశము వలె నుండును. అచట భావము లుండవు. కేవలము

తానుండును. అదియొక నిశ్చలము, అనంతమునైన వెలుగు సరస్సు వలె నుండును. అచటనుండి తరంగముల వలె బుద్ధి యొక్క అధో భాగము చరించుచుండగా దాని నుండి తుంపరల వలె భావము లుద్భవించు చుండును. నేనున్నా నను భావము ఆధారముగ వెలుగు, వెలుగు ఆధారముగ వెలుగు తరంగములు, అవి ఆధారముగ సత్సంకల్పములు, అచట నుండి వికారముగ ఇతర సంకల్పములు కలుగు చుండును. తననుండి వచ్చు సంకల్పములు, బయట ప్రపంచము నుండి తన కేర్పడు సంకల్పములు, ఒకదానితో నొకటి జమిలిగా పెనవేసుకొని సందిగ్ధమైన మనస్సుగ సామాన్య మానవుడు జీవించు చుండును. వీనికి తోడుగా మితిమీరిన కోరికలు, అరిషడ్వర్గములు జోడై మానవుని మనస్సు విషమస్థితికి చేరుకొనును. బుద్ధియను వెలుగు అదృశ్యమై చీకటియందు చిందులాడు చుండును. పరిష్కారము లేని సమస్యలను చిత్రించుకొని, తనను తాను గట్టిగ బంధించుకొనును.

పై చెప్పిన బంధస్థితి నుండి బయల్పడుటయే ముక్తి మార్గము. అందులకు నిష్కామకర్మ మొదటి మెట్టు. తా

నేపని చేయుచున్నను, అందు తను పొందున దేమి? అను కక్కుర్తి లేక, కర్తవ్యము నిర్లిప్తముగ ఆచరించుట నిష్కామ కర్మయోగము. కారణముతో కూడిన కార్యము కార్యకారణ సంబంధముగా మనిషిని పెనవేయు చుండును. కర్తవ్యముతో కూడిన కర్మ అట్టి బంధము నుండి విమోచనము కల్గించును. బంధ విమోచనమునకు ఇది ఒక్కటియే సూటియైన మార్గము, ముఖ ద్వారము. పనిచేయుట కేదియో ఒక కారణ ముండవలెను కదా! అని యనుకొనుట అజ్ఞానము. కారణ ముండ నక్కర లేదు. కర్తవ్య ముండవలెను. కర్తవ్యములు లేని కారణ పూరితమైన కార్యము బంధము నేర్పరచునని ఎరుగవలెను. ఇట్లు కార్యకారణ సంబంధముగా మానవుడు తీరుబడిలేక జన్మ లెత్తుచుండును.

తాను ప్రజ్ఞావంతుడనని, తన చుట్టును ఏర్పడిన జీవులు కూడ అట్లే ప్రజ్ఞావంతులని గుర్తించి అందరితో సోదర భావమున మెలగుట రెండవ మెట్టు. ఈ విధముగ అన్నిటియందు గల చేతనా స్వరూపమును అనుస్యూతము గుర్తించుచు జీవించుటచే తన యందలి చేతన లేక ప్రజ్ఞ మేల్కొంచి, వృద్ధి పొందుచుండును. ఇట్టి వృద్ధి క్రమశః

వ్యాప్తి చెంది, తానే సర్వజీవరాశుల యందు ఉన్నానని, సర్వజీవరాశుల యందు తా నున్నానని తెలియుటగా ఏర్పడును.

తానుండుట యనగా సర్వమే తానుగా నుండుట. అనంత అనగా అనంత ప్రజ్ఞయే వ్యక్తిగత ప్రజ్ఞగా ఉన్నదని తెలియుట మూడవ మెట్టు. అపుడు కేవలము అనంత చేతనమే ఉండును గాని, తాను, ఇతరులు ఉండరు. ఈ స్థితినే శూన్యస్థితి యని, ఏ ఒకటి లేని స్థితి యని, అభావ స్థితియని మాస్టర్ C.V.V. గారు మంత్ర రూపమున తెలిపినారు.

"NORMAL TEMPERAMENT"

నార్మల్ టెంపరమెంట్

మానవుని స్వభావము వివిధములుగ నుండును. రక రకముల వికారములు చెందియుండును. దైవీ స్పర్శ కలిగిన మానవ స్వభావము సహజముగ నుండును. ప్రకృతితో మానవుడు ప్రతిస్పందించు చున్నప్పుడు మానవునకు వివిధములైన అనుభవములు కలిగి ప్రతి ఒక్కరికిని వారిదైన ప్రత్యేక స్వభావము లేర్పడు చుండును. ఈ ప్రత్యేక స్వభావము మానవుని సహజ స్వభావము నుండి వేరుగ ఏర్పడి సహజ స్వభావమును కప్పివేయును.

సత్వస్థితి మానవుని సహజస్థితి. రజోగుణము, తమోగుణము సత్వమునకు లోబడి నిర్వర్తింపబడుట వలన మానవుని పరిపూర్ణ తత్త్వమును తెలియజేయును. రజోగుణము, తమోగుణము అధిష్ఠించినపుడు అతడు తన సహజత్వమును కోల్పోవును. అట్టి స్థితిలో మానవుడు

మానవత్వమును ప్రదర్శింపడు. మాస్టరుగారి యోగ మార్గమున ‘C.V.V.’ అను శబ్దము నుచ్చరించుటచే వరుణ గ్రహము నుండి ప్రజ్ఞా ప్రసారము జరిగి త్వరితగతిని తమోగుణమును, రజోగుణమును శమనము చెందగలవు. సాధకుని స్వభావమున ఒక అలజడిని రేపి, ఆ అలజడి కారణముగ అసహజ స్వభావము మథింపబడి, సహజ స్వభావము ప్రస్ఫుటము కాగలదు. ఇదియే మాస్టరు C.V.V. యోగ మార్గమున గల నూతనత్వము. వరుణ గ్రహమునకు సంబంధించిన ప్రజ్ఞను సాధకుని హృదయము నుండి మాస్టరుగారు ప్రవేశపెట్టుదురు. అపుడు ఆ ప్రజ్ఞా తరంగములు హృదయమునుండి వెలువడి స్వభావమున వలసిన మార్పులను నిర్వర్తించును. సాధకుడు త్వరితగతిని తన సహజ స్వభావమును పొందగలడు.

సహజ స్వభావము పొందిన సాధకుని యందు సత్వము ప్రధానముగ నుండును. సత్వగుణము వేదికగ, గుణాతీత తత్త్వము అతనినుండి ప్రకాశింపగలదు. మాస్టరుగారికి వాహికగ నిలచుట యనగ ఇదియే. దీనినే మాస్టరుగారు *“నార్మల్ టెంపరమెంట్”* అని సంకేతించిరి.

"TIME EXPAND"

టైమ్ ఎక్స్‌పేండ్

కాలము యొక్క మానము (కొలత) లోకమును బట్టి మారుచుండును. మనస్సు, ఇంద్రియములు చేయు కొలమానము బుద్ధి, ఆనందమయ లోకములలో అట్లుండదు. క్రియల వరుస క్రమమునే మనస్సు కాలముగ పరిగణించు చుండును. రెండు సన్నివేశముల మధ్యకాలమును కొలచుచు మనస్సు కాలమును అవగాహన చేసుకొనుచుండును. ఉదాహరణకు తినుటకు ముందు, తినిన తరువాత గడియారము చూసుకొని ఇన్ని నిమిషములైనదని లెక్కించుకొనుచుండును.

బుద్ధి, ఆనందమయ లోకములలో ఈ లెక్క లుండవు. ఆత్మ లోకమున కాలమే వుండదు. అపుడు తానే వుండును గనుక, మరియొకటి యుండదు గనుక కాలము కూడ లేదు. ఆత్మ లోకమున తా నుండుట యుండును గాని, తా నున్నానన్న భావ ముండదు.

అది మనస్సు కరిగిన స్థితి. సంగీతమునందు కూడ మనస్సు కరిగినపుడు నిమిషములు, గంటలు తెలియవు. అనుభూతి యందున్నప్పుడు కూడ మానవునకు కాలము లేదు. అనుభూతి ముందు, తరువాత కాలము పరిగణింపబడును కాని, అనుభూతి యందు కాలము పరిగణింపబడదు. అపుడు తాను అనుభూతిగ మాత్రమే యుండును.

ప్రస్తుతమున పరిపూర్ణముగ జీవించువానికి ఈ విధముగ కాలము పరిమితి నేర్పరచదు. నిత్యానుభూతి యందు జీవించువానిని కాలచక్రము పరిమితము చేయదు. అట్టి వానికి కాలము పరిధి పెరుగుచుండును. దీనినే మాస్టర్ C.V.V.గారు *'టైమ్ ఎక్స్‌పేండ్'* అనిరి. ఈ స్థితిని చేరినవారు వారములో నెలసరి అనుభూతి, నెలలో సంవత్సరము అనుభూతి, ఒక జన్మలో పది జన్మల అనుభూతి పొందుదురు. ఇది మాస్టరుగారి యోగమున విచిత్రానుభూతి.

"ELECTRIC HINT"

ఎలక్ట్రిక్ హింట్

మనస్సు కరిగి, కాలము వ్యవధి పెరిగి చైతన్యమే వర్తించు సమయమున ముందుగా నూహించెడు ప్రణాళికలు కాని, ఆలోచనల నుండి వెలువడు కార్యములు కాని వుండవు. ఆలోచించుట, చేయుట ఏక కాలమున చైతన్యము నుండి విద్యుత్ మెఱపువలె దర్శనము వ్యక్తమగును. ఈ స్థితిలో ముందు తెలుసుకొని తరువాత చేయుట యుండదు. తెలుసుకొనుటయే చేయుటగా జరిగిపోవు చుండును. సామాన్యులకు సంకల్పము కలుగుట, అది భావముగ రూపు దిద్దు కొనుట, ఆ భావము నాధారముగ మాట్లాడుట మరియు పనిచేయుట నుండును.

మాస్టరు చైతన్యముచే స్పృశింపబడిన వాడు ఇన్ని స్థితులద్వారా అవరోహణము చేయుట కాక, ఏక కాలమున

మెఱపువలె సమస్తమును వ్యక్తము చేయును. దీనికి కారణము మనస్సు కరుగుట మరియు కాల బంధనము లేకుండుట. ఇట్టి స్థితిలో స్ఫూర్తి సరాసరి కార్యరూపమున నుండును. సాధకుని ప్రవర్తన ఒక మెఱపువలె నుండును. నిజమునకు సాధకుడు వ్యక్తిగతముగ నుండక, ఈశ్వర చైతన్యమై ప్రవర్తించుచుండును. దాని నూహించుటకు వీలుపడదు. అకస్మాత్తుగా మెఱపువలె అవతరించును.

ముందు తెలిపిన విధముగ ఈశ్వర చైతన్యము సాధకుని స్పృశించినపుడు, సాధకుని జీవితమున తనదైన ప్రణాళిక క్రమశః అదృశ్యమగును. మాస్టరు (ఈశ్వర) చైతన్యము ప్రణాళికయై నిర్వర్తింపబడును. సాధకుడు ఉపన్యసించునపుడు తనకు ముందు తెలియని విషయములు కూడ తన నుండి వెల్లువై ప్రవహించును. తన ఉపన్యాసమును ఇతరులతో పాటు తనుకూడ వినుచుండును. అటులనే అతని చేతలు కూడ. మాట, చేత సాధకుడు వాహికగ వ్యక్తమగుచుండును. అపుడే అతనికి కూడ తెలియును. ముందు తెలియవు. ముందు వెనుక తెలియక మనస్సున స్థితి, భూతము, భవిష్యత్తుగ కాలమున్న స్థితి. మనస్సు, కాలము చైతన్యమునందు

కరిగి యుండుటచే సమస్తము అప్రయత్నముగ సాగుచుండును.

ఇదియొక అపూర్వవైభవము. దీని విధానము నిత్య నూతనము. ఊహ కతీతము. ఇందు సూక్ష్మలోకముల నుండి స్థూల లోకములకు ప్రవహించు ప్రజ్ఞకు కాలక్రమ మను పరిమితి యుండదు. తెలియుట, జరుగుట ఏకకాలమున నుండును. స్విచ్ వేయగనే బల్బు వెలుగు చున్నది కాని, స్విచ్ నుండి బల్బు వరకు ప్రవహించు విద్యుత్తు సమయమును కోరుటలేదు కదా! ఇచట కాలము – దూరము అను నిష్పత్తి యుండదు.

సాధకునకు ఈ విద్యుత్ మెఱపు అనుభూతి నిర్వర్తింపబడు ప్రారంభ దశలలో తాను, తన నుండి జరిగిన దానికి నిశ్చేష్టుడగుట, ఆశ్చర్యపడుట యుండును. దీనికి కారణము మాస్టరు చైతన్యము నిర్వర్తింపబడు చున్నప్పుడు తానందు కరిగి యుండుటయే. ఆ ఘటనకి ముందు, వెనుక, తాను తన మనస్సుగ వుండును. ఘటన జరుగుచున్నప్పుడు తన మనస్సు కరిగిన స్థితి యందుండును. జరిగినది ఎట్లు జరిగినదో

వివరించుటకు వ్యర్థ ప్రయత్నములు చేయుచుండును. జరుగుచున్నప్పుడు గమనించుటకు మనస్సు లేదు కదా! ఘటన తరువాత ఏర్పడు మనస్సు ఘటనా విధానము నెట్లు వివరించగలదు? అవగాహన, దాని వివరణము మనస్సునకు సంబంధించినవి. అనుభూతి నేనను ప్రజ్ఞకు సంబంధించినది. మనస్సు పొరలు ఆవరించిన ప్రజ్ఞ దాని కతీతమైన విధానమును అవగాహన చేసుకొననూ లేదు, వివరింపనూ లేదు. మాస్టరుగారి ప్రార్థన జరుగు చున్న సమయములలో ఈ స్థితి తరచూ ఏర్పడును. ప్రార్థన జరిగిన తరువాత దానిని గూర్చి మనస్సు చేయు పునరాలోచన అతి స్వల్పముగ దానిని గ్రహించగలదు.

ఒక విద్యుత్ తీగల సముదాయమున విద్యుత్ క్షణకాలమున నెట్లు వ్యాపించునో మాస్టరుగారి స్మరణమున, సాధకుని సమస్త నాడీ మండలముల నుండి చైతన్యము క్షణ కాలమున వ్యాపనము చెంది ఆక్రమించును. విద్యుత్ పరికరము పనిచేయుటను బట్టి అందు విద్యుత్ వున్నదని ఎట్లు తెలియుచున్నదో సాధకునియొక్క పనితనమునుబట్టి మాస్టరు చైతన్యము సాధకుని నిండియున్నదని తెలియును. ఎవ్వరికిని

విద్యుత్ ఎట్లుండునో తెలియదు కదా! అట్లే మాస్టరు చైతన్యమునూ. అనుభవించువాని కవి అవగతము. ఈ అనుభూతియే విద్యుత్ అనుభూతి, విద్యుత్ స్పర్శ అని మాస్టరుగారు అభివర్ణించినారు.

ఇదియొక అత్యద్భుతమైన ఆకస్మిక పరిణామము. కుంభయుగము చైతన్యముయొక్క ప్రత్యేకత. త్వరితగతిని జీవుల నుద్ధరించు నూతన ప్రణాళిక. మానవజాతికి మాస్టరు C.V.V. గారు అందించిన దివ్యమైన కానుక! దీనినే మాస్టరుగారు నూతన యోగ మనిరి. ఇందు కాలముయొక్క వేగము పరిగణింపబడదు. ఈ మహా మంత్రమును బాగుగా అధ్యయనము చేయవలెను.

"ETHER WORKOUT"

ఈథర్ వర్కౌట్

ప్రతి మానవుడు తనదైన జీవితమును తాను నిర్మించుకొను చుండును. తన భావములు, తన స్వభావము, తనదైన తర్కము, నమ్మకము, మతము ఆధారముగ తన జీవితము నిర్మాణము చేసుకొనుచుండును. ఈ మొత్తము నాధారము చేసుకొని జీవించు చుండును. తనకు తాను సరిగా నున్నా ననుకొను చుండును. ఇతరులు తనవలె వుండకుండుట చూచి జాలి పడుచుండును. ఇట్లు కోటానుకోట్ల మానవులు తమదైన వివిధత్వము చెందియున్నారు.

ఎవరి బుద్ధి వారిది. ఎవరి స్వభావము వారిది. ఇది కారణముగ తప్పు ఒప్పులను నిర్ణయించు చుందురు. బుద్ధి లోకములలోకి ఎదుగుచున్నకొలది మానవునకు పై భావముల పరమితత్త్వము క్రమశః తెలియుచుండును.

ఎవరి స్వభావము ప్రకారము వారు ప్రవర్తించు చున్నారని తెలియుటచే వాదములు, తర్కములు, తప్పు ఒప్పుల నిర్ణయములు ప్రక్కకు నెట్టి తన యందలి తప్పు ఒప్పులను, పరిమితులను అవగాహన చేసుకొనుచు వానిని దాటుటకు ప్రయత్నము చేయును. స్వభావముచే బంధింపబడిన జీవనమునకు చరమగీతము ఆరంభమగును.

వ్యక్తిగత స్వభావము ప్రజ్ఞకు లోబడునట్లు చేయు ప్రయత్నమే సాధన. ఈ సాధన జరుగుచున్నకొలది మనోభావముల పరిమితత్త్వము నుండి మానవుడు తన్ను తాను ఉద్ధరించుకొనుచుండును. బుద్ధిలోకములలోనికి ప్రవేశ మేర్పడును. అట్టి స్థితిలో వ్యక్తిగత శ్రేయస్సు కొఱకై పాటుపడక సంఘశ్రేయస్సుకై పాటుపడుట సహజముగ నేర్పడును. వ్యక్తిగత ప్రణాళిక జాతికి నిర్దేశింపబడిన ప్రణాళికలో నిమగ్నమగును.

జాతి శ్రేయస్సుకై నిర్దేశింపబడిన ప్రణాళికనే దివ్య ప్రణాళిక యందురు. ఇట్లు సాధకుడు దివ్య ప్రణాళికకు అంకిత మగుచుండును. వ్యక్తిగత ప్రజ్ఞ, భౌగోళిక ప్రజ్ఞకు లోబడి పనిచేయు చుండును. భౌగోళిక ప్రజ్ఞ సూర్యప్రజ్ఞతో

ముడిపడి వుండుట వలన సూర్య భౌగోళిక ప్రజ్ఞలు, ఈ స్థితిలోని సాధకుని నుండి వ్యక్తమగు చుండును. అట్టి సందర్భమున సాధకుని శరీరము నందలి సప్త ధాతువులును పరిణామమునకు గురికాబడు చున్నవి. శరీరము నందలి అన్ని కోశములును ఒక రసాయనిక ప్రక్రియకు లోనగును. పునర్నిర్మాణమునకు శరీరము ఒక యజ్ఞవేదికగ మారును.

ముందు తెలుపబడిన సూర్య, భౌగోళిక ప్రజ్ఞలను ఆకాశ ప్రాణ తరంగములని *(ఈథర్స్ ఆఫ్ ప్రాణ)* మాస్టర్ C.V.V. గారు నిర్వచించిరి. సృష్టియందలి మహాప్రాణమునకు వాహికలుగ ఈ ఆకాశ తరంగములు పనిచేయును. ఈ తరంగములద్వారా మహాప్రాణము ప్రవహించి జీవుల చైతన్యమును పూర్ణవంతము గావించును. ఈ విధముగ జీవుల రూపములను సహజముగ తీర్చిదిద్ది, మానవునకు దివ్యానుభూతికి దారులు తెరచును. మహాప్రాణమునకు నడుమ చైతన్య స్రవంతి స్థాపింపబడుటచే మానవుని నాడీమండలము, రక్తనాళములు, రక్తకణములు స్వస్థత నందగలవు. ఒక ఇనుపముక్క అయస్కాంతముగ మారునపుడు

ఇనుపముక్కలోని అణువులు ఏ విధముగ క్రతుబద్ధముగ అమర్చబడునో అదే విధముగ మానవ చైతన్యము అమర్చబడి దివ్యచైతన్యముతో అనుసంధానము చెందును. ఒక పెద్ద అయస్కాంతమునకు జతపరచిన ఇనుపముక్క అయస్కాంతముగ ఎట్లు మారుచున్నదో, అట్లే మాస్టరు చైతన్యముతో జతపడిన సాధకుని చైతన్యము మాస్టరు చైతన్యమునకు వాహికగ పనిచేయగలదు.

సంక్షిప్తముగ ముందు వివరింపబడిన విషయమును ఈ క్రింది విధముగ పాఠకులు అవగాహన చేసుకొనవలెను.

1. వ్యక్తిగత భావములు, స్వభావములు, అభ్యాసములు, నమ్మకములు ఒక జీవుని విశ్వ చైతన్యము నుండి వేర్పాటు గావించును.

2. బుద్ధి లోకములలోకి పెరుగుచున్న కొలది ఏకత్వము అవగాహన అగును.

3. మాస్టర్ C.V.V. గారు అందించిన శబ్ద ఉచ్చారణము శ్రద్ధా భక్తులతో నిర్వర్తించినచో మహా

ప్రాణమునకు, వ్యక్తిగత ప్రాణమునకు ఆకాశ ప్రాణ తరంగములు వాహికలై నిలబడి వ్యక్తి ప్రాణమును ఉద్ధారణము గావించి మానవునకు పూర్ణ చైతన్యము ప్రసాదింపగలవు.

4. ఈ ప్రక్రియ భగవత్ సంకల్పముగ నూతనముగ కొనిరాబడినది. దానిని నిర్వర్తించిన మహాపురుషులు మాస్టర్ C.V.V.

5. ఇనుము అయస్కాంత సన్నిధిని చేరి అయస్కాంత మగునట్లు వ్యక్తి అంతర్యామి ప్రజ్ఞను తనయందు, తన పరిసరముల యందు అనుభూతి చెందగలడు.

6. ఈ ప్రక్రియ జరుగునపుడు సాధకుని నాడీ మండలము, రక్తనాళములు, రక్తము, అస్థిపంజరము కూడ స్వస్థతను పొందును.

"EQUATOR EQUAL"

ఈక్వేటర్ ఈక్వల్

భూమిపై నిర్వర్తింపబడుచున్న అయస్కాంత తరంగములు భూమికి చంద్రునిద్వారా అందుచున్నవి. చంద్రునకు ఈ తరంగములు 'ఇంద్రగ్రహము' (నెప్ట్యూన్) ద్వారా అందుచున్నవి. ఇంద్రగ్రహము నుండి తాళ లయాత్మకమగు సంగీత తరంగములు వెలువడి ఆకాశ మండలమున అయస్కాంత శక్తిని ఏర్పరచుచున్నవి.

ఇంద్రగ్రహము నుంచి ప్రసారమగుచున్న తరంగములను చంద్రుడు ఒక నిర్దిష్టమైన విధానముగ భూమిపై ప్రతిబింబింప చేయుచున్నాడు. చంద్రుడు చేయు కార్యము అయస్కాంతీకరణము. సూర్యుని చుట్టు భూమి తిరుగుచుండుటచే దైనందినముగ సూర్య కిరణములు భూమిని విద్యుదీకరణము చేయుచున్నవి. భూమధ్యరేఖ నుండి ఉత్తరముగను, దక్షిణముగను సూర్యకిరణములు

భూమిని చుట్టుచుండును. ఇది కారణముగ భూమి విద్యుదీకరణము చెందియున్నది.

పై విధముగ సూర్య చంద్రాత్మక ప్రజ్ఞలు భూమిని విద్యుదీకరణము, అయస్కాంతీకరణము చేయుచున్నవి. భూమిపై ఏర్పడు ఈ కోశము భూమి ప్రాణమయ కోశముగ పనిచేయును. భూమి ప్రాణమయ కోశము నుండియే భూమి జీవుల ప్రాణమయ కోశములు నిర్మాణ మగుచున్నవి.

ఈ విధముగ భూమి ప్రాణమయ కోశమును సూర్యచంద్రులు నిర్మాణము చేయుచున్నారు. అంతరిక్ష మందలి ప్రాణముకన్న భూమి ప్రాణము భిన్నముగ నుండును. ఎందువలన అనగా భూమి పదార్థముతో సూర్యచంద్ర కిరణములు సంయోగము చెందును గనుక. ఏ గోళము యొక్క పదార్థ స్వభావమును బట్టి ఆ గోళము యొక్క ప్రాణ మేర్పడును. కనుకనే ఒక గోళము యొక్క జీవులు మరియొక గోళమున జీవించలేరు. సూర్యచంద్రుల తరంగముల ప్రభావము విద్యుదీకరణము, అయస్కాంతీకరణము. అవి భూమిని

చేరునపుడు జరుగు రసాయనము భూమి యందలి ప్రాణము. ఈ ప్రాణమే భూమి జీవుల యందుండును.

భూమి శరీరముగను, భూమి ప్రాణము జీవుల ప్రాణముగను, చంద్రప్రజ్ఞ జీవుల మనస్సుగను, సూర్యకాంతి జీవుల బుద్ధిగను, సూర్యప్రజ్ఞ జీవుల ప్రజ్ఞగను భూమి జీవుల నిర్మాణము జరుగుచున్నది. ఇట్లు పంచీకరణముగ జీవుల నిర్మాణ మేర్పడుచున్నదని స్థూలముగ తెలియవలెను. సూర్యునకు – చంద్రునకు – భూమికి మధ్య గ్రహ సంచారము వలన ఏర్పడు కోణములు కారణముగ భూమికిని, జీవులకును పదహారు రకముల కళాకళలు ఏర్పడుచుండును. వాటికి హాని వృద్ధులు కలవు.

"PITUITARY HINT"

పిట్యూటరీ హింట్

వెన్నెముక యందలి బ్రహ్మరంధ్రము యందునూ ప్రజ్ఞా కేంద్రములు గలవు. వీటిని 'చక్రము' లందురు.

వీని ఆధారముగనే శరీరమున నాడీ గ్రంథులు పనిచేయు చున్నవి. ఈ చక్రములు హృదయమునకు దిగువ మూడును, ఎగువ మూడునూ గలవు. దిగువ మూడు చక్రములు దేహముల అణు తయారీకినీ, దేహావశ్యకములను మానవులకు వర్తింపజేయును. ఎగువనున్న మూడు ప్రజ్ఞా కేంద్రములూ తెలివి, దివ్యజ్ఞానము, దివ్యస్ఫూర్తి కలిగించును. ఈ పై దిగువుల ప్రజ్ఞా కేంద్రములను హృదయమున నున్న ప్రేమ సమన్వయము చేయుచుండును.

హృదయమునుండి భావన చేయువాడు హృద్యముగ మాట్లాడువాడు, పరహితముగ కార్యములు చేయువాడు

అగును. హృదయమునందలి ప్రజ్ఞాకేంద్రమును విస్తృతి గావించి, దిగువ ప్రజ్ఞా కేంద్రములను, ఎగువ ప్రజ్ఞా కేంద్రములతో సంధానము గావింతురు. అట్టి వారికి హృదయము కేంద్రముగ, దిగువ కేంద్రములకు ఎగువ కేంద్రముల ప్రజ్ఞను వ్యక్తము చేయు కేంద్రములుగ వృద్ధి చెందును. అట్టి సమయమున మూలాధార కేంద్రము సహస్రారము యొక్క ప్రజ్ఞావతరణమునకు వినియోగపడ గలదు. అట్లే విశుద్ధి ప్రజ్ఞ స్వాధిష్ఠానము నుండి వ్యక్తము కాగలదు. అదే విధముగ మణిపూరక ప్రజ్ఞ ఆజ్ఞా కేంద్ర ప్రజ్ఞను వ్యక్తము చేయగలదు.

పై తెలుపబడిన విధముగ మణిపూరక కేంద్రము ఆజ్ఞా కేంద్రమునకు ప్రతిస్పందించగా, భ్రూమధ్యమున ఒక నూతన స్పందన మేల్కొనును. దీనినే *'పిట్యూటరీ దేహ'* మందురు. ఇది దేహమున వికసించినంతనే మానవునికి దివ్యస్పర్శ, దివ్యస్ఫూర్తి యేర్పడును. ఈ దివ్యస్పర్శకు వరుణ గ్రహము కారణము. దానిని ప్రచోదనము చేయుట మాస్టరుగారి సంకల్పము.

ప్రేమైక జీవనము కారణముగ, భ్రూమధ్యమున

ఏర్పడు ప్రచోదనమును మాస్టరుగారు *'పిట్యూటరీ హింట్'* అను మంత్రముచే మేల్కొల్పుటకు సంకల్పించినారు. మాస్టరుగారు కుంభచైతన్యమును భూమికి అవతరింపజేయుటకై దిగివచ్చిన అగస్త్యాంశ. కుంభ చైతన్యమునకు గ్రహాధిపతి వరుణుడు. వరుణుని ప్రభావము వలన మానవజాతి అతి త్వరితముగ పరిణామము చెందుట దివ్యప్రణాళికలో ప్రధాన భాగము. మాస్టరుగారు వరుణుని ప్రభావమును తన హృదయమున కాహ్వానించి, మేల్కొల్పి, విశ్వ చైతన్యముతో దానిని అనుసంధానము చేసినారు. దీనివలన విశ్వ చైతన్యమును మానవుల యందు ఆవిష్కరించుటకు ఒక నూతన యోగము నేర్పరచినారు. ఆ యోగము మనయందు ఉద్యమించుటకు "C.V.V." అను మంత్రము నందించినారు. దానిని ఉచ్చరించుట వలన హృదయమున ప్రకంపనములు కలిగి, క్రిందుమీదు కేంద్రములు అనుసంధానము చెంది, ప్రేమైక జీవనము, పరహిత జీవనము సాధకునియందు అప్రయత్నముగ ఆరంభింపబడును.

ఇదే ప్రక్రియను *'పిట్యూటరీ రెగ్యులేషన్స్'* (Pituitary Regulations) అను కోర్సుగా కూడా అందించినారు. ఆ కోర్సులోని మంత్రముల లోనిదే యీ వివరింపబడుచున్న మహామంత్రము. మహామంత్రముల లోని కీలక మంత్రమే *'పిట్యూటరీ హింట్'* అను మంత్రము. పిట్యూటరీ బాడీ ముందు వివరణ తెలిపినట్లు వికసించునపుడు ఆకాశ తరంగములను మానవు డందుకొనగలిగి, దివ్యస్ఫూర్తిని చెందును. ఈ దివ్యస్ఫూర్తినే *'ఇంట్యూషన్'* అందురు. ఈ స్ఫూర్తి కారణముగ భ్రూమధ్యము స్రవించి, వెలుగుతో కూడిన కణముల నేర్పరచును. దీనినే 'అంతఃకరణ శరీర'మని జ్వాల్‌కూల్ మహర్షి నిర్వచించినారు.

ఈ రీతిగ భ్రూమధ్యమున ఏర్పడు వెలుగు అంతఃకరణ శరీరము కాగా ఆ వెలుగునే వేదఋషులు 'గాయిత్రి'గాప్రశంసించిరి. ఈవెలుగుతనభ్రూమధ్యమున ఏర్పడినటువంటి వాడు గాయత్రీ మంత్రసిద్ధి నొందినటు వంటి వాడు. పిట్యూటరీ దేహమునకు (వరుణ గ్రంథి) ఊర్ధ్వముఖముగా *'ఇంద్రగ్రంథి'* యున్నది. ఇది ఇంద్రగ్రహము (నెప్ట్యూన్) ప్రభావము కలిగియున్నది. ఈ

గ్రంథిచ్ఛేదనము కలిగినవారికి తన్మయ స్థితి ఏర్పడును. దానినే 'దివ్యానుభూతి' యందురు. అందు జీవుని ప్రజ్ఞ స్థిరపడినచో దివ్యజీవనము ఏర్పడును. అట్టివాడు మానవులలో మహాత్ముడు. పిట్యూటరీ హింట్ అను మంత్రము వరుణగ్రంథి నుండి (పిట్యూటరీ బాడీ) ఇంద్రగ్రంథి (పీనియల్ గ్లాండ్) వరకునూ ఒక వెలుగు వంతెన నిర్మాణము చేయగలదు. ఈ రెండు గ్రంథుల మధ్య అట్టి నిర్మాణము జరుగుట వలన ఇంద్రావరుణుల సమన్వయము జరిగి మానవునకు దివ్యత్వ మేర్పడి మనసు పూర్ణముగ 'బుద్ధిగ' మారును. అట్టి బుద్ధి దేహము నందలి పదార్థము నంతనూ ప్రకాశింపచేయును. ఇట్టి స్థితి పొందిన సాధకుడు యితరులకీ యోగమును అందించగల సమర్థుడు. అతడు తన చూపులతోను, వాక్కులతోను యితరుల నుద్ధరింపగలడు. అతని స్థితి సహజ సమాధిస్థితి. ఇంద్రావరుణుల ప్రభావము సమన్వయము చెందుటచే అంతర్బహిర్లోకములు అను విభేదము వాని కదృశ్యమగును. సత్యము దర్శనమగును.

"HIDDEN CIRCUMFERENCE"

హిడెన్ సర్కంఫరెన్స్

చూచువానికి ఆకాశము నీలముగా గోచరించును. కానీ సత్యమునకు ఆకాశమునకు ఏ రంగూ లేదు. చోటు యందు రంగే మున్నది? అటులనే చూచు వారలకు భూమ్యాకాశములు సుదూరమున కలిసినట్లుండును. నిజమునకు భూమియందు అట్టి తావు లేదు. చర్మ చక్షువులకు గోచరించునవి భ్రాంతి దర్శనములే! కాని సత్యములు కావు. చూచువాడు కేంద్రముగ అతని చుట్టూ చూడగల ప్రదేశము అంతయూ ఒక పరిధిగ నేర్పడును. వివిధమైన మనుష్యులకు వారున్న స్థానములను బట్టి పరిధులు వివిధములుగ నుండును. కేంద్రమునుబట్టి గదా పరిధి!

చూచువాని మనస్సు బుద్ధియందు లయమైనచో చూచువాడు తన్మయత్వమును చెంది కేంద్రమును

కోల్పోవును. కేంద్రప్రజ్ఞ 'నేను' – 'తాను' అను ప్రజ్ఞ. అది ప్రత్యేక ప్రజ్ఞ. అది బుద్ధియందు లయమగునపుడు 'బుద్ధిగ నుండుటయే యుండును గాని, తన బుద్ధియని ప్రత్యేకముగ నుండదు. మహా బుద్ధియందు తాను నిలచియుండును. 'తాను' ప్రత్యేకముగా నున్నపుడు మహాబుద్ధిలోని అణులేశము తన బుద్ధిగ తనయందుండును. ఇట్లు తన బుద్ధి నశించి తాను కరగి, మహా బుద్ధియందు వుండుటచే 'తాను' యను కేంద్ర మదృశ్య మగును. అదృశ్యమైన కేంద్రము పరిధిని చేరి మొత్తముగ మారును. కేంద్రము అదృశ్యమైనచో పరిధి కూడ అదృశ్యమగును. అప్పుడున్న స్థితి రూపాతీతమైన దివ్యస్థితి లేక అవధులు లేని వెలుగు స్థితి. దానినే అనుభూతి యందురు. నిజమునకు రూపాతీత, అపరిమిత వెలుగు దర్శనమే అనుభూతియని పెద్దలు తెలిపినారు.

ఈ రీతిని 'అనుభూతి' చెందినవానికి పరిధి అదృశ్యమగును. అనగా మితి నుండి అపరిమితమునకు చేరును. ఈ స్థితినే దాగివున్న పరిధి లేక అదృశ్యమైన పరిధి స్థితిగా తెలుపుచూ మాస్టరుగారు ఈ స్థితిని

చేరుకొనుటకు *'హిడెన్ సర్కంఫరెన్స్'* అను మంత్రమును అందించినారు. పరిధి పరిమితుల నేర్పరచును. పరిమితి జీవుల పూర్ణానందమునకు అవరోధముగ నుండును. జీవుల చైతన్యస్థితిని బట్టి ప్రకృతి యిట్టి పరిమితుల నేర్పరచుచున్నది. చైతన్యము పెరుగుకొలది పరిమితి పలుచబడు చుండును. పూర్ణ చైతన్యవంతునికి పరిమితి మరుగుపడును. మరుగుపడునే కానీ, అంతరింపదని కూడా తెలియవలెను. అదియే ప్రకృతి రక్షణ.

పరిపూర్ణ జీవునిగా తననుండి తన పరిధి మరుగు పడినవాడు విశ్వానుభూతి కర్హుడు. తన పరిధి కారణముగా జీవునకు ఒక శాశ్వత అస్థిత్వ ముండును. ఇది కారణముగనే జీవుడు కూడ దేవునివలె సనాతనుడు, శాశ్వతుడు, నశింపనివాడై యుండును. దేవుని 'నారాయణు'డని పిలచినపుడు జీవుని 'నరు'డని పిలుతురు. రెండు పదములయందునూ 'నర' శబ్ద మున్నది. 'ర' యనగా నశించుట. 'నర' యనగా నశింప కుండుట. తాను నశింపనివాడ ననియు, సనాతనుడ ననియు, శాశ్వతుడ ననియు తెలియుట ఈ మంత్రము

పరమోద్దేశము. అట్లు తెలిసిన దేవుడు ప్రళయమునందు కూడా తన ఎఱుకను కలిగి, మరల సృష్టి ప్రారంభమున ఎఱుకతో వ్యక్తమగును. సనక సనందనాదులు, నారదుడు అట్టివారు.

"SIDE WAYS"

సైడ్ వేస్

ప్రక్క మార్గమని ఈ మంత్రమునకు స్థూలమైన అర్థము. ప్రజ్ఞ మనస్సు యందున్నప్పుడు ప్రక్క మార్గము పట్టుచుండును. వక్ర మార్గములు కూడ పట్టుచుండును. మనస్సుయందు స్థితిగొన్న ప్రజ్ఞ చపల, చంచల, అనపగామిని. చిందులువేయు చిత్తము నిలకడగా ఒక విషయమున యుండక, క్షణమునకొక విషయము పైకి చిందు చుండును. దీనినే మర్కట స్థితి యందురు.

'సైడ్ వేస్' అను మంత్రము ఈ స్థూల భావమునకు సంబంధించినది కాదు. అంతకు ముందు మంత్రము వలెనే మహాబుద్ధిని చేరిన ప్రజ్ఞ అనుభూతిగ మారి, పరిధిని మరుగు పరచుటచే తన దేహ పరిమితియును దాటి యితరులను స్పృశించు చుండును. దీనినే 'సాన్నిధ్య' మందురు. ప్రజ్ఞ వ్యాపనము చెంది, వ్యక్తిగత

ప్రజ్ఞ పరిధి మరుగగుటచే వ్యాపనము చెంది తనచుట్టూ నున్న ప్రత్యగాత్మలకునూ సాన్నిధ్యము నందించును. ప్రత్యగాత్మలు దీనినే గురు సాన్నిధ్యమని, దైవ సాన్నిధ్యమని ఉత్సహించుచూ రుచి చూతురు. వ్యాప్తము చెందుచున్న జీవప్రజ్ఞ క్రమశః యితరులయందు కూడా తనను దర్శించుచుండును. అనగా, అన్యముగ గోచరించు చున్న వన్నియూ అనన్యముగ మారును. మొత్తమంతయూ 'నేను' అను ఒకే ప్రజ్ఞగ నిలబడును.

దీనిని *'సమాంతర వ్యాపనము'* (Horizontal Expansion) అని మాస్టరుగారు నిర్వచించినారు. దీనినే క్రతువిద్యా దురంధరులు *'స్పిరిట్ లెవెల్'* అందురు. కట్టడములను నిర్మాణము చేయు మేస్త్రీలు కూడా స్పిరిట్ లెవెల్ అను పనిముట్టును వాడుదురు. సమతలముగ నున్నది లేనిదీ తెలియుటకై ఈ పనిముట్టును (Spirit Level) వాడి, అవసరమైనచో సమతలమును మేస్త్రీ ఏర్పాటు చేయుచుండును. అటులనే ఆధ్యాత్మికముగా మేస్త్రీ లున్నారు. వీరిని 'మాస్టర్ మేసన్స్' అందురు. వీరు కూడా సమతలము కలిగి యితరులకు సమతల మేర్పరచ సమర్థులు.

మాస్టర్ C.V.V. గారు క్రతు విద్యలయందు కూడా యిట్లు నూతన ప్రచోదనము గావించినారు. ఇట్టి సమతల పరివ్యాప్తిని *'సమాధి'* యని యోగవిద్య బోధించుచున్నది. *'అనన్యస్థితి'* యని శ్రీ కృష్ణుడు పలికినాడు. *'ఏకాంతస్థితి'* యని వేదవ్యాసుడు తెలిపినాడు. *"అనన్య మార్గమున నా విశ్వరూపమును భక్తు డనుభూతి చెందుచున్నాడు."* అని భగవద్గీత ఘోషించుచున్నది.

"MILLER FORM CENTRE"

మిల్లర్ ఫార్మ్ సెంటర్

ముందు మంత్ర మాధారముగ 'ప్రజ్ఞ' సమాంతర వ్యాప్తి చెందినపుడు, సాధకుని ప్రజ్ఞానుభూతి యితరుల కందించుటకు వీలుపడును. తానెరిగిన ధర్మమును, సత్యమును యితరుల కందునట్లుగా ప్రేమతో, ఓర్పుతో, అవగాహనతో పరిగ్రహించుట యుండును. అది కారణముగ తన స్పర్శకు ప్రతిస్పందించు వారందరునూ కూడ తాను కేంద్రముగా వృద్ధి చెందుదురు. తోటి వారితో సమానముగ తాను మెలగుట, వారిని క్రమశః తన అనుభూతి స్థితికి ఉద్ధరించుట దివ్య సంకల్ప మాధారముగ చేయుచుండును.

ఇట్లు సామూహిక ఉద్ధారణము చేయువాడు సద్గురువు. అట్టి సద్గురువును మాస్టరుగారు 'మిల్లర్' అనిరి. అనగా మిల్లును నడిపించువాడు అని అర్థము.

అతడు సూత్రమై, కేంద్రమై తన తోటివారి ఉద్ధరణకు సూక్ష్మముగ కృషిచేయుట ఈ మంత్రము భావము. మూలాధారము నుండి సహస్రారము వరకు ఉద్ధారణ కార్యక్రమమును జరిపించు చుండును. ముందు పోవువారిని నెమ్మదిపరచి, నెమ్మదిగ పోవువారిని తొందరపెట్టి అందరూ ఒక బృందముగ ఏకకాలమున గమ్యము చేరునట్లు చేయుట కుంభచైతన్యపు ప్రత్యేకత.

"VERTICAL LEVELS"

వెర్టికల్ లెవెల్స్

మాస్టరుగారి వాహిక అయిన శిష్యుడు తాను సమానాంతరముగ వ్యాప్తి చెందుచూ, తోటివారిని యోగమున నడిపించుచుండ, వారు ఊర్ధ్వ ముఖముగ ప్రయాణము చేయుట సంభవించును. తన సాన్నిధ్య ప్రభావముచే వారు ఊర్ధ్వముఖు లగుచుండ, వారితో పాటు, తాను కూడా ఊర్ధ్వముగ ప్రయాణము చేయుట యుండును. ఈ ఊర్ధ్వముఖ ప్రయాణమును "కుండలిని" చైతన్యము మేల్కాంచుటగా తెలుపుదురు. దీనినే మాస్టరు గారు *"వెర్టికల్ లెవెల్స్"* అనిరి.

ఇది కేవలము ఒక సిద్ధుడైన సాధకుని సాన్నిధ్యమున యితరులకు జరుగును. సాన్నిధ్యమాత్రమున అవలీలగ తోటివారి చైతన్యమును ఊర్ధ్వముఖముగ ప్రచోదనము చేయుట సద్గురువు సామర్థ్యము. తానే అందరియందు

"తాను"గ వ్యాప్తి చెందుటవలన వారికి కూడ ఉద్ధారణము జరుగును. ఇదియే గురువు శిష్యుని యందు పనిచేయుట. గురువిట్లు శిష్యునియందు జనింప, శిష్యు డభివృద్ధి చెందును. తన అభివృద్ధి యంతయు తానే సముపార్జించుకొను చున్నానని శిష్యుడు అనుకొను చున్ననూ గురుసాన్నిధ్యము అతనియం దుండుటయే అభివృద్ధికి అసలు కారణము.

"MEET CENTRES"

మీట్ సెంటర్స్

సోపానక్రమమున యిది చివరి మహామంత్రము. శిష్యుడు క్రమశః అభివృద్ధి చెందుచుండ, చివరి దశలో గురువువలనే 'పిట్యూటరీ హింట్' అను మంత్ర స్థాయికి చేరి, అటు పైన పరిమితమైన పరిధిని మరుగుపరచి పూర్ణమైన అనుభవ స్థితిని చేరును. అనగా 'హిడెన్ సర్కంఫరెన్స్, సైడ్ వేస్' అను సోపానముల నధిగమించి, గురువువలె పూర్ణబిందు స్థానము చేరును. బిందువు బిందువును చేరుటను *'మీట్ సెంటర్స్'* అని మాస్టరుగారు సంబోధించిరి. అట్లు చేరినచో నేమగును? ఒక బిందువే మిగులును. అట్లు ఎన్ని బిందువులు చేరిననూ, అన్నియూ నొకటే యగును. అందువలననే ఈ బిందువు పూర్ణబిందువు. గణిత శాస్త్రమున ఒక సున్నను మరియొక సున్న చేరినదనుకొనుడు, మిగులునది ఒక సున్నయే కదా! ఇదియే వేద గణితము.

"పూర్ణమదః పూర్ణమిదం
పూర్ణాత్పూర్ణ ముదచ్యతే /
పూర్ణస్య పూర్ణమాదాయ
పూర్ణమేవావశిష్యతే //"

పూర్ణమును చేరిన బిందువు పూర్ణమైనదని తెలిసినది. పూర్ణమైన బిందువు మరల ఈవలకు వచ్చినచో ఏమగును? పూర్ణముగనే యుండును. అనగా శిష్యుడు గురుసాన్నిధ్యమున ఎదిగి, సమాధిస్థితి పొందినపుడు శిష్యుడు గురు వగును. అపుడు శిష్యు డుండడు. క్రొత్తగా గురువైన గురువు, మరల బృందముల నాకర్షించును. ఇట్లు సాన్నిధ్యమున సమస్తమునూ ఏకత్వము చెంది రెండవది లేక యుండును. ఇదియే అనన్యస్థితి లేక సమాధి.

జాతిని ఈ అనన్యస్థితికి చేర్చుటకు శ్రీకృష్ణుడు ఒక ప్రయత్నము చేసెను. యోగబలమున తన సాన్నిధ్యము బృందావన వాసుల కిచ్చి వారిని ఆత్మస్థితికి ఉద్ధరించెను. సాన్నిధ్య మార్గమునట్లు మైత్రేయాదుల కందించెను. మరల కుంభయుగమున మాస్టరుగారు

కూడా సాన్నిధ్య మార్గమునే ప్రతిపాదించిరి. బిందువు లన్నియును కేంద్రమును చేరుటచే సమస్తము నందునూ కేంద్రమే వర్తించును. ఇదియే పూర్ణతత్త్వము. దీనినే పూర్ణయుగముగ మాస్టరుగారు మరల అందించినారు.

// ఓం తత్ సత్ //

సాధకుని స్థితిని బట్టి

మంత్రము నెరిగిన గురువు

సాధకునకు ఒక మంత్రము

నుపదేశించుట పరిపాటి.

మాస్టర్ సి.వి.వి. నవీన యుగమున

అట్టి మంత్రములను మరల యిచ్చినారు.

ధనిష్ఠ

ISBN: 978-81-957285-6-5